



STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 17.11.2010 r.

**Prokuratura Rejonowa
Kielce-Wschód
ul. Sandomierska 106
25-318 Kielce**

ZAWIADOMIENIE O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, z siedzibą w Jędrzejowie, ul. 11 Listopada 29, zarejestrowane w KRS pod nr 0000292939, składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 231 Kodeksu karnego przez funkcjonariuszy gminy Miasto Kielce, polegającego na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu uprawnień w zakresie realizacji ustawowego zadania zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom (art. 11 ust. 1 Ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, Dz. U. 2003, nr 106, poz. 1002), czym wyrządzili szkodę dla interesu publicznego, określonego Ustawą o ochronie zwierząt, polegającą na znęcaniu się nad zwierzętami i ich nieuzasadnionemu uśmiercaniu w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach, ul. Ściegiennego 203.

Prezydent Miasta Kielce, wydając w dniu 03.12.2002 r. Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Sp. z o. o. z siedzibą w Kielcach, ul. Młoda 28, zezwolenie na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, nie dopełnił obowiązków w tym, że nie określił obszaru działalności objętej zezwoleniem, do czego był zobowiązany przepisem art. 9 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2005, nr 236, poz. 2008) – zwanej dalej „u.c.p.g”.

Tą samą decyzją Prezydent Miasta Kielce udzielił temu samemu podmiotowi zezwolenia w zakresie „działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami”, nie dopełniając przy tym obowiązku wskazania „odrębnych przepisów”, o jakich mówi art. 3 ust. 2 pkt 5 u.c.p.g. Tym samym udzielił zezwolenia na działalność nie unormowaną przepisami prawa. Należy podkreślić, iż owymi „odrębnymi przepisami” nie są przepisy Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26.08.1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt (Dz. U. nr 116, poz. 753), gdyż są to przepisy wykonawcze z zakresu innego zadania gminy – zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki, a nie ochrony przed nimi. Także przepisy prawa lokalnego w tym zakresie, tj. uchwała Rady Miejskiej z dnia 11.03.1999 r., nr 145/99 w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt, podjęta w myśl art. 11 ust. 3 Ustawy o ochronie zwierząt, dotyczy zadania opieki nad bezdomnymi zwierzętami, a nie zadania ochrony przed nimi.

Zezwolenie Prezydenta Miasta Kielce na prowadzenie schroniska zawiera szereg konkretnych wymagań, będących dosłownym przytoczeniem przepisów nadzoru weterynaryjnego (Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.06.2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, Dz. U. 2004, nr 100, poz. 1012), co należy uznać za spełnienie ustawowego wymogu określenia standardu sanitarnego wykonywanych usług (art. 9 ust. 1 pkt 6 u.c.p.g.). Jednak brak jest w zezwoleniu określenia wymagań wobec jakości usług objętych zezwoleniem (art 9 ust. 1 pkt 4 u.c.p.g.).

Jest to brak istotny, gdyż Miasto Kielce postawiło wobec schroniska cel zapewniania zwierzętom opieki, wynikający z publicznego zadania gminy w tym zakresie. Uchwała Rady Miejskiej z dnia 18.09.2003 r., nr XV/270/2003 stwierdza, że „Miasto Kielce zapewnia opiekę zwierzętom bezdomnym poprzez finansowanie ich utrzymania w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach”. Działalność schroniska została zatem unormowana pod względem bezpieczeństwa sanitarno - weterynaryjnego, ale nie została unormowana pod względem świadczenia usług opieki nad zwierzętami, co miało być celem działania schroniska.

Normy dotyczące wykonywania publicznego zadania opieki w schronisku nie zostały też określone w kolejnych aktach prawnych: umowach o wylapywanie i opiekę nad zwierzętami zawartymi między Miastem Kielce a Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych w Kielcach

(aktualna umowa zawarta dnia 15.01.2007 r.), ani w regulaminie schroniska. Umowa między Miastem Kielce a PUK zawiera, w załączniku nr 2 zatytułowanym. „Wymogi dotyczące wykonania usługi zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom”, te same normy bezpieczeństwa sanitarnego, zaczerpnięte z prawa weterynaryjnego, co i zezwolenie.

Brak określenia obszaru działania i wymagań jakościowych w zakresie celu działania schroniska spowodował, że przedsiębiorca prowadzący schronisko miał wolną rękę co do sposobu i zakresu obrotu bezdomnymi zwierzętami. Ze swobody tej korzystał w sposób niezgodny z prawem, w tym zawierał umowy na wylapywanie i „przetrzymywanie” bezdomnych zwierząt w schronisku w Kielcach z dziesiątkami innych gmin. Umowy te zawierane były bezpośrednio z gminami lub z podmiotami, którym gminy zleciły wylapywanie zwierząt (np. zakłady gospodarki komunalnej).

Zawierane umowy służyły pozorowaniu opieki za strony gmin i omijaniu prawa. Stanowiły one bowiem, że „przetrzymywane” zwierzęta po 60 dniach „stanowią własność schroniska”. Ani nabywanie własności psów w ten sposób nie jest legalne, ani też schronisko dla bezdomnych zwierząt nie jest przeznaczone dla psów posiadających właściciela (z wyjątkiem ofiar znęcania się, odebranych i umieszczonych tam tymczasowo w trybie przewidzianym Ustawą o ochronie zwierząt). Faktycznym przedmiotem tych umów było odpłatne uwalnianie gmin od odpowiedzialności za dalszy los wylapywanych zwierząt. 60-dniowy termin zlecanego „przetrzymywania” miał wyłącznie charakter ryczałtowej stawki kalkulacyjnej, bo faktury wystawiane były i opłacane tytułem wylapania i przyjęcie psa do schroniska, niezależnie od przebiegu „przetrzymywania” czy opieki. W myśl zawartych umów, gminy nie interesowały się dalszym losem zwierząt, nie były o nim informowane, ani go nie ewidencjonowały, cedując swoje zobowiązanie do opieki na Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o. o. w Kielcach. Prawo nie dopuszcza takiej cesji ustawowych zadań gmin.

Regulamin schroniska przewiduje „dostosowanie ilości zwierząt do ilości miejsc”, co jest postanowieniem pozornym, bo nie oznacza tu dostosowania ilości *przyjmowanych* zwierząt do możliwości zapewnienia im właściwej opieki. Wskazane w regulaminie metody tego „dostosowania” dotyczą tylko rozchodu zwierząt: propagowania adopcji oraz sterylizacji i kastracji. Jednak w latach 2006-2009 wysterylizowano tylko 5% psów przyjętych do schroniska. Równocześnie regulamin stwierdza, że „do schroniska przyjęte zostaje *każde* doprowadzone

zwierzę z terenu miasta Kielce”, co logicznie zaprzecza postanowieniu o „dostosowaniu ilości zwierząt do ilości miejsc”.

Niedopełnieniem obowiązków ze strony Prezydenta Miasta Kielce był także brak nadzoru nad działalnością schroniska, z tytułu udzielonego zezwolenia, uchwał Rady Miasta oraz zawartych umów. Kontrole schroniska ze strony Urzędu Miasta były częste, ale pozorne. W książce kontroli nie było uwag pokontrolnych, ani też w żaden inny sposób Urząd Miasta nie kwestionował przyjętej w schronisku praktyki obrotu zwierzętami.

Wyżej wyliczone niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Prezydenta Miasta Kielce miały ten skutek, że kieleckie Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt nie działało w celu zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom, lecz w celu przeciwnym - zarabiania na usuwaniu tych zwierząt jako niepotrzebnych odpadów, ewentualnie handlowania nimi. Bezpodstawne wydanie zezwolenia na działalność w zakresie "ochrony przed bezdomnymi zwierzętami" dodatkowo sugerowało legalność takich praktyk.

Sposobem zarabiania na obrocie zwierzętami był także handel nimi, nazywany „adopcją”. Prowadzący schronisko dla bezdomnych zwierząt, realizujące publiczne zadanie zapewnienia im opieki, nie ma tytułu własności do tych zwierząt, zatem i podstaw do ich sprzedawania (Rozdział VII Regulaminu schroniska).

Los zwierząt przyjmowanych do schroniska w Kielcach nie był podporządkowany normom dotyczącym opieki, lecz mechanizmowi zarabiania na pozorach opieki. W latach 2006-2009, psy z innych gmin niż Miasto Kielce stanowiły ok. 40% przyjmowanych psów. Schronisko było celowo przepelniane, a stan przepelnienia pozwalał doprowadzać zwierzęta do śmierci prostymi i tanimi działaniami oraz zaniechaniami, takimi jak:

- prowokowanie psów do zagryzania się przez samo ich stłoczenie w boksach bez właściwego doboru,
- pozbawianie warunków do życia przez nadmierne zagęszczenie (stres, konkurencja o karmę, legowisko itp.),
- narażanie na wzajemne zakażenie się chorobami (w tym chorobami groźnymi dla ich życia jak nosówka czy parwowiroza),
- utrzymywanie zwierząt w stanie nie leczonych chorób i obrażeń,

- czynne katowanie psów przez pracowników Schroniska.

Takie działania i zaniechania mają znamiona przestępstwa znęcania się nad zwierzętami w rozumieniu Ustawy o ochronie zwierząt. Ukrywaniu skutków tych działań i zaniechań służył brak właściwej ewidencji i oznakowania psów. Odbiór padliny ze schroniska kwitowany był wyłącznie wagowo, a nie wedle ilości sztuk.

Osobnym przestępstwem było nieuzasadnione uśmiercanie zwierząt, z powodów dokumentowanych jako „starość” lub „nadmierna agresywność”. Ta ostatnia przesłanka uśmiercania może być legalna (art. 33 Ustawy o ochronie zwierząt), ale nie w schronisku dla bezdomnych zwierząt. Zakład taki jest specjalnie przeznaczony do utrzymywania wszelkich psów nieznanego pochodzenia, z czego wynika, że nie może tam zasadniczo wystąpić sytuacja "bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego", jaką przewiduje Ustawa o ochronie zwierząt.

Wyżej opisane praktyki świadczą o tym, że niedopełnienie obowiązków i przekroczenie uprawnień przez funkcjonariuszy gminy Miasto Kielce skutkowało szkodą interesu publicznego, wyrażonego jednoznacznie w art. 1 Ustawy o ochronie zwierząt., tj. ogólnym przepisie o poszanowaniu, ochronie i opiece nad istotami żyjącymi, zdolnymi do odczuwania cierpienia, oraz w szczególności w art. 11 o zadaniu gminy zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom.

Na podstawie art. 47 § 1 kpk w zw. z art. 41 § 2 kpk Stowarzyszenie Obrona Zwierząt składa wniosek o wyłączenie kieleckich Prokuratur z czynności sprawdzających i postępowania przygotowawczego w tej sprawie. Wniosek ten motywujemy tym, iż osoba której dotyczy niniejsze zawiadomienie – Prezydent Kielc Wojciech Lubawski - piastuje to stanowisko od 2002 r., jest w Kielcach osobą powszechnie znaną i nie da się wykluczyć z całą pewnością istnienia nieoficjalnych, prywatnych kontaktów pomiędzy nią, a prokuratorami ewentualnie zaangażowanymi w prowadzenie tej sprawy.

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

2. *Kancelaria Prezesa Rady Ministrów*
3. *Wojewoda Świętokrzyski*
4. *Prokuratura Generalna*
5. *Główny Inspektorat Weterynarii*
6. *Wojewódzki Inspektorat Weterynarii w Kielcach*
7. *Powiatowa Inspekcja Weterynaryjna w Kielcach*
8. *Parlamentarny Zespół Przyjaciół Zwierząt*
9. *Pani Joanna Senyszyn Posłanka do Parlamentu Europejskiego*
10. *Pan Konstanty Miodowicz Poseł na Sejm RP*
11. *Pan Paweł Suski Poseł na Sejm RP*
12. *Telewizja Polska S.A. Celownik*
13. *TVN S.A.*
14. *Gazeta Wyborcza*